

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง รักษาซาร์ทของลูกด้วยความซื่อสัตย์ ละทิ้งความหยิ่ง
ยโสของการมีความรู้ที่โง่และทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของลูกๆ มหาวีระ (นักรบที่กล้าหาญ)?

คำตอบ: ลูกมหาวีระจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ มหาวีระหมายถึงผู้ที่มีพลัง
มหาวีระมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่มีความหยิ่งยโสของร่างกายของ
เขาแม้แต่น้อย สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ มหาวีระเช่นนั้นว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและบาบากำลัง
สอนพวกเขาอยู่

โอมชานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิตว่า: “ลูกกำลังนั่งที่นี้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือจิตวิญญาณ
หรือไม่?” เพราะพ่อรู้ว่านี่เป็นสิ่งที่ยากลำบากเล็กน้อย เป็นในสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ผู้ที่นั่งที่นี้ในสภาพของ
สำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกเรียกว่ามหาวีระ ผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและผู้ที่จะจดจำพ่อก็ถูกเรียกว่ามหาวีระ
ลูกแต่ละคนเฝ้าแต่ถามตนเองเสมอว่า: ฉันมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกกลายเป็นมหาวีระด้วยการมีการจดจำ
ระลึกถึง, นั่นคือลูกกลับมาสูงสุด ผู้คนของศาสนาอื่นที่มาไม่ได้กลับมาสูงสุดเพราะพวกเขามาในภายหลัง ลูกกลับมาสูงสุด
ตามลำดับกันไป การเป็นผู้ที่สูงที่สุดหมายถึงการมีพลังและเป็นมหาวีระ ดังนั้นลูกมีความสุขอยู่ภายในว่าลูกคือดวงวิญญาณ
และพ่อของลูกดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังสอนลูก พ่อรู้ว่าลูกบางคนได้แสดงซาร์ทของลูกให้เห็น 25% และบางคนก็แสดง
ให้เห็น 100% บางคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงเท่านั้นจาก 24 ชั่วโมง ดังนั้นนั่นเป็นก็
เปอร์เซ็นต์? ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากกับตนเอง ลูกต้องค่อยๆ กลายเป็นมหาวีระทีละน้อย ลูกไม่สามารถกลายเป็นสิ่งนี้
ได้ในทันที; สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม อย่าได้คิดว่าผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มาจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวง
วิญญาณ พวกเขาพิจารณาว่าธาตุบราห์มา, บ้าน, เป็นดวงวิญญาณสูงสุด และพวกเขาพูดถึงตนเองว่า ฉันคือบราห์มาเช่นกัน
ใครก็ตามไม่สามารถมีโยคะกับบ้านได้ เวลานี้ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนต้องดูซาร์ทของลูก
และถามตนเองว่า ใน 24 ชั่วโมงลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลาานเท่าไร เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกอยู่ในงาน
รับใช้ของพระเจ้า ลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องบอกทุกคนว่า พ่อเพียงแค่พูดว่า มานมานะบา! นั่นคือพิจารณา
ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือนานรับใช้ที่ลูกต้องทำ ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับผลมาก
เท่านั้น ลูกต้องเข้าใจประเด็นนี้อย่างชัดเจน แม้แต่ลูกๆ มหาระตีที่ดีมากก็ไม่เข้าใจประเด็นนี้อย่างสมบูรณ์ สำหรับสิ่งนี้ต้อง
ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกไม่สามารถได้รับรางวัลโดยที่ไม่เพียรพยายาม บาบเห็นว่าบางคนก็เขียนซาร์ทของเขา
และส่งมา ในขณะที่ผู้อื่นไม่แม้แต่จะเพียรพยายามที่จะเขียนซาร์ทนั้น พวกเขาไม่มีความหยิ่งยโสของความรู้ของพวกเขา
พวกเขาไม่สามารถเพียรพยายามใดๆที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง พ่ออธิบายว่าสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกต้อง
จับตาดูตนเองและดูว่าซาร์ทของลูกเป็นเช่นไรและจดลงไป บางคนพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลาที่จะเขียนซาร์ทเลย สิ่งหลักที่พ่อ
พูดคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำอัลฟา ลูกนั่งที่นี้เป็นเวลานานแค่ไหนก็ถามหัวใจตนเองในตอนนี้
และแล้วฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานแค่ไหน? เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้, ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง และก็
ไม่เป็นไรหากลูกจะควงงจักรด้วยเช่นกัน เราต้องกลับไปกับบาบอย่างแน่นอน เราต้องกลับไปหลังจากที่เรากลับมา
บริสุทธิ์และสโตประธาน ลูกต้องเข้าใจประเด็นนี้อย่างดีมาก บางคนก็ลืมสิ่งนี้ทันทีที่บอกพวกเขา พวกเขาไม่ได้บอกซาร์ท
ที่แท้จริงของตนเองแก่บาบ มีมหาระตีมากมายที่ไม่เคยบอกสัจจะ คำพูดที่ลลวงนั้นคงอยู่มาจนถึงครั้งวงจร และดังนั้น
จึงเป็นราวกับว่าความลลวงนั้นได้ถูกกำหนดไว้ภายในพวกเขา คนธรรมดาที่เขียนซาร์ทของพวกเขาในทันที พ่อพูด
ว่า ด้วยการอยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงบาบของลูกก็จะถูกเผาไปและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่
กลับมาบริสุทธิ์เพียงด้วยการมีความรู้ที่นี้ ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไร? ลูกเรียกหาเพื่อได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้
ลูกจำเป็นต้องมีการจดจำระลึกถึง แต่ละคนควรจะแสดงซาร์ทของตนด้วยความซื่อสัตย์ เมื่อลูกนั่งที่นี้เป็นเวลา 45 นาที
ลูกต้องตรวจสอบและดูว่าในช่วงระยะเวลาที่นั้นลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ
เป็นเวลานานแค่ไหน บางคนก็ละอายอย่างมากที่จะบอกสัจจะ พวกเขาไม่ได้บอกสัจจะกับพ่อ พวกเขาเพียงแค่ให้ข่าวของ
งานรับใช้ที่พวกเขาทำ และที่พวกเขาได้อธิบายให้แก่ผู้คนมากมายแค่ไหน และที่พวกเขาได้ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น แต่พวกเขา
ไม่ได้เขียนซาร์ทของการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของเขา พ่อพูดว่า เพราะการไม่อยู่ในการจารึกแสงบุญ

แห่งการทรงจำระลึกถึงที่ลูกศรของลูกยิงไม่ตรงเป้า ไม่มีพละกำลังในดาบของความรู้ของพวกเขา พวกเขาสามารถถ่ายทอดความรู้นี้แต่หากไม่มีโยคะก็เป็นสิ่งที่ยากที่ลูกศรของเขาจะยิงตรงเป้า บาบาพูดว่า ลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่ง 5 นาทีจาก 45 นาทีที่ลูกนั่ง บางคนก็รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและวิธีที่จะจดจำพ่อ บางคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ บาบาพูดว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะมีสภาพนั้นในตอนนั้น หากลูกมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ, ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก และลูกก็จะรู้แจ้งอย่างสมบูรณ์ด้วยความรู้นี้ ด้วยการอธิบายเล็กน้อยแก่ใครบางคน, ลูกศรของลูกก็จะยิงตรงเป้า อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกเพียงเช่นนั้น! มายาได้นำโยคะของสติปัญญาของลูกจากทิศทางเดียวไปสู่ทิศทางอื่น ลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ฯลฯ เมื่อใครบางคนต้องเดินทางไปต่างประเทศ เขาก็เริ่มที่จะจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตร เรือกลไฟและเครื่องบิน ฯลฯ ความปรารถนาในทางปฏิบัติที่จะไปต่างประเทศของพวกเขาขึ้นถึงสติปัญญาของพวกเขา และนั่นก็ตัดโยคะของสติปัญญาของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะปกป้องสติปัญญาของลูกจากการไปสู่ทิศทางอื่น ลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น แม้กระทั่งร่างกายนี้ก็ไม่ต้องจดจำ ลูกจะไปถึงสภาพนั้นในเวลาสุดท้าย แต่ละวันยิ่งลูกเพิ่มการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเท่านั้น ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร, รายได้ของลูกก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น หากลูกจากร่างของลูกในเวลานี้ ลูกจะไม่สามารถหารายได้นี้ ลูกจะกลายเป็นทารกเล็กๆและแล้วลูกจะหารายได้ประเภทใด? แม้ว่าดวงวิญญาณจะนำสันสการ์ของเขาไปกับเขา แต่ก็ยังจำเป็นต้องมีครูเพื่อเตือนเขา พ่อก็เตือนลูกด้วยเช่นกัน: จดจำพ่อ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ว่าด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาพิจารณาว่าการอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเป็นสิ่งที่สูงส่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงคงอาบน้ำในแม่น้ำคงคากันต่อไป บาบาก็มีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านเคยมีกรรมมากมาด้วยเช่นกัน พวกเขาไปอาบน้ำในน้ำ ที่นี้การอาบน้ำของลูกเกิดขึ้นในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าโยคะ นั่นคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อย่าคิดว่าความรู้คือการอาบน้ำ มันคือโยคะที่กำลังอาบน้ำ ความรู้คือการศึกษาล่าเรียน, แต่โยคะคือการอาบน้ำซึ่งบาปของลูกถูกตัดออกไป มีสองสิ่งคือความรู้และโยคะ เป็นไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงที่บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดจะถูกเผาไป พ่อพูดว่า ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เข้าใจประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดีชัดเจนมาก อย่าลืมน้ำบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ ความรู้เป็นวิธีของการหารายได้ของลูก การศึกษาและการมีการจดจำระลึกถึงเป็นสองสิ่งที่แตกต่างกัน ญาณและวิญญาณ: ญาณหมายถึงการศึกษา และวิญญาณหมายถึงโยคะ ซึ่งคือการจดจำระลึกถึง อะไรสูงส่งกว่ากัน: ความรู้หรือโยคะ? การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นสูงมาก เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกทั้งหมดจะไปสวรรค์ยุคทองเป็นสวรรค์และยุคเงินเป็นกึ่งสวรรค์ ลูกจะไปที่นั่นและได้รับตำแหน่งหรือฐานะของลูกตามที่ลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไร อย่างไรก็ตามโยคะเป็นประเด็นหลัก ลูกสามารถอธิบายความรู้นี้ได้ทีนทรศการและพิพิภภัณฑ์ แต่ลูกไม่สามารถอธิบายโยคะได้ ลูกสามารถพูดเพียงแค่ว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่างไรก็ตามลูกสามารถให้ความรู้ที่มากมาย พ่อพูดว่า ก่อนอื่นใดบอกประเด็นนี้แก่พวกเขาว่า: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกได้สร้างรูปภาพจำนวนมากๆ เพื่อที่จะให้ความรู้นี้ แต่ไม่จำเป็นต้องใช้รูปภาพเพื่อที่จะอธิบายโยคะ รูปภาพเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายความรู้นี้ได้ ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ, ความหึงหวงโศกทั้งหมดทางร่างกายของลูกก็จะหมดลงโดยสิ้นเชิง ลูกต้องใช้ปากของลูกในการที่จะพูดความรู้อย่างแน่นอน มีประเด็นเดียวเท่านั้นในโยคะ-ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องใช้ร่างกายเพื่อที่จะศึกษาเล่าเรียน ลูกจะสามารถศึกษาเล่าเรียนหรือสอนโดยไม่มีร่างกายได้อย่างไร? พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับท่าน แต่ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อเองมาและสอนลูก มนุษย์ไม่สามารถสอนสิ่งนี้แก่มนุษย์ได้ พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้ของดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ประเด็นเหล่านี้ต้องใช้ความเข้าใจเป็นอย่างมาก บอกทุกคนให้จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่ พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะตระหนักรู้ว่าโลกใหม่กำลังจะถูกสร้างขึ้นมีฉะนั้นพวกเขาจะจดจำระลึกถึงพระเจ้า ในเมื่อพวกเขาไม่แม้แต่จะตระหนักในสิ่งนี้แล้วเหตุใดพวกเขาจึงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้? ลูกรู้ว่ามิเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าชีวาผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา และแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาก็พูดว่าขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา พ่ออันสูงสุดเหนือสิ่งใด แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร ถ้าท่านนั้นอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน พวกเขาจะก้มลงให้แก่ใคร? พวกเขาพูดโดยที่ไม่มีความเข้าใจถึงนัยสำคัญของสิ่งที่พวกเขาพูด ที่นี้ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกต้องไปสู่ดินแดนนิพพาน, ดินแดนแห่งความเงียบสงบ มีดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นั่นคือดินแดนแห่งสวรรค์ ลูกจะไม่เรียกนรกว่าเป็นดิน

แดน คำพูดนั้นง่ายมาก ศาสนาของพระคริสต์จะดำเนินต่อไปอีกนานแค่ไหน? พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าดินแดน
สขาวดีมีอยู่เมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ นั่นหมายความว่าเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ ดังนั้นเมื่อ 2000 ปีมาแล้วนับ
ตั้งแต่ศาสนาคริสต์ได้ปรากฏขึ้นก็จะต้องมีศาสนาเทพอีกครั้ง สติปัญญาของมนุษย์ไม่ได้ทำงานเลย เนื่องจากการไม่รู้ถึง
ความลับของละคร พวกเขาจึงเฝ้าแต่วางแผนมากมาย ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราที่ไม่สามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้ พ่ออธิบาย
ว่า: เวลาเป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทุกคน ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าใครบางคนจากไป
สู่ดินแดนนิพพาน แต่ก็ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชีวิตเกิดอย่างแน่นอน ไม่มีใครสามารถกลับ
บ้านได้ พวกเขามีความเป็นมิตรของครูเพื่อที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ มีอาศรมมากมายสำหรับผู้ที่อยู่ในวัย
เกษียณของพวกเขา มีผู้เป็นแม่อยู่มากมายด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่นั่นได้ด้วย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกถึง
ความหมายของสภาพของการปลดเกษียณ ในเวลานี้ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ทั้งโลกอยู่ในสภาพของ
การปลดเกษียณ มนุษย์ทั้งหมดที่ลูกเห็นนั้นอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ สัตว์ครูเดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจาก
บาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ทุกคนต้องกลับไป ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีมากก็จะประกาศสิทธิ์ใน
สถานภาพที่สูง เวลาที่ลูกเรียกว่า “เวลาแห่งการตัดสินใจ” ผู้คนไม่มีความหมายของ “เวลาแห่งการตัดสินใจ” ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้
ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ทุกคนต้องเข้าใจว่าเวลานี้พวกเขาต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน
ดวงวิญญาณต้องไปอยู่เหนือเสียง และพวกเขาทั้งหมดก็จะลงมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาซ้ำ อย่างไรก็ตามหากลูกกลับ
ไปในขณะที่จดจำพ่อ, ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำกรรมที่
สกปรกหรือลึกลับใดๆๆๆ ลูกสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยโยคะ ไม่ใช่ด้วยความรู้ ดวงวิญญาณต้องกลับมา
บริสุทธิ์ เพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่
นั่น พวกเขายังคงลงมาในเวลานี้ ผู้ที่ยังคงเหลืออยู่ที่นั่นก็จะลงมาเรื่อยๆด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญ
แห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างมาก ลูกสามารถได้รับความช่วยเหลือที่ดีมากที่นี่ ลูกได้รับพลังจากกันและกัน พลังกำลังของ
ลูกเพียงไม่กี่คนกำลังทำงาน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าภูเขาโกวันทันถูกยกขึ้นมาด้วยนิ้วของความร่วมมือ ลูกคือโกปและ
โกปี่ เทพแห่งยุคทองนั้นไม่ลูกเรียกว่าโกปหรือโกปี่ เป็นลูกผู้ให้นิ้วของความร่วมมือของลูก ลูกเชื่อโยคะของ
สติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเพื่อที่จะเปลี่ยนยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทองและนรกเป็นสวรรค์ ด้วยการมีโยคะที่ลูกต้อง
กลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ลืมประเด็นเหล่านี้ ลูกได้รับพลังนี้ที่นี่ ภายนอกนั้นก็ยังมีมิตรของมนุษย์ที่เป็นเช่นปีศาจ เป็นสิ่งที่
ยากมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่นั่น ลูกไม่สามารถคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนได้ที่นั่น ลูกต้องการชุมนุมนี้ เมื่อลูก
ทั้งหมดนั่งด้วยกันที่นั่นอย่างมั่นคงลูกก็สามารถได้รับการช่วยเหลือ ไม่มีธุรกิจใดๆ ที่นี่ และดังนั้นสติปัญญาของลูกไป
ที่ไหน? เมื่อลูกอยู่ข้างนอก ธุรกิจของลูกและบ้านๆๆ จะดึงลูกอย่างแน่นอน ที่นี่ไม่มีอะไรเช่นนั้น บรรยากาศที่นี่ดีมาก
และบริสุทธิ์ ตามละครลูกกำลังนั่งอยู่ห่างออกไปไกลที่สถานีบนเนินเขา อนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ได้มี
การแสดงภาพสวรรค์อยู่เหนือเพดาน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะแสดงสิ่งนั้นที่ไหน? ดังนั้นบาบาพูดว่า เมื่อลูกมาและนั่งที่
นี่, ตรวจสอบดูว่าลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่ ลูกควรเฝ้าแต่วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่น
กัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จับตาดูซาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก และดูว่าลูกจดจำพ่อเป็นเวลานานแค่ไหน สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ใดใน
เวลาของการจดจำระลึกถึง?

2. ในช่วงเวลาของการตัดสินใจนี้ จงเพียรพยายามที่จะไปอยู่เหนือเสียง พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องสร้าง
สมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน อย่าได้ทำกรรมที่สกปรกใดหรือลึกลับใดๆสิ่งอื่น

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากคำพูดที่ไร้ประโยชน์ที่รบกวนผู้อื่น และกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสง
และเบาสบาย

เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ให้หับสิ้นคำพูดที่ไร้ประโยชน์ที่ไม่มีใครชอบตลอดไป
สถานการณ์อาจมีเพียงไม่กี่คำ แต่การทำให้สถานการณ์ใหญ่ขึ้นโดยการพูดถึงสถานการณ์นั้นอยู่เรื่อยๆคือ

สิ่งที่ไร้ประโยชน์ อะไรก็ตามสามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยเพียงสี่คำ อย่าพูดถึงสิบสองถึงสิบห้าคำเกี่ยวกับสิ่งนั้น พูดน้อยลง พูดซ้ำๆ รักษาจิตพจน์นี้ไว้รอบคอบของลูก กลับมาเป็นอิสระจากการพูดที่ไร้ประโยชน์หรือคำพูดที่รบกวนและลูกจะได้รับความช่วยเหลือในการกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน

คติพจน์:

ความสำเร็จกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอบของผู้ที่อุทิศตนต่อพระเจ้าด้วยความรัก

***** โอม ชานติ *****